

Cinstirea Sfântului Haralambie la o biserică istorică din Capitală

În fiecare an, la 10 februarie, Biserica Ortodoxă Română face pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, Episcopul Magneziei, care a primit cununa cea nevește-jită a muceniei în timpul împăratului Septimiu Sever, la venerabila vârstă de 113 ani. Pomenirea lui cu bucurie duhovnicească s-a făcut după tradiție și la biserica Parohiei Flămânda din cadrul Protopopiatului Sector 4 Capitală, așezată sub ocrotirea sa, acolo unde un sobor de preoți a săvârșit Sfânta Liturghie și o slujbă de pomenire pentru cei trecuți la Domnul.

Credincioși bucureșteni și pelerini au participat cu evlavie și bucurie duhovnicească, la Sfânta Liturghie oficiată întru pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie la biserica Parohiei Flămândă, situată în zona centrală a Capitalei, unde se păstrează un fragment din cinstitele moaște ale sfântului sfințit mucenic pomenit, cea mai bătrână persoană cunoscută în istoria Bisericii care L-a slăvit pe Dumnezeu prin cununa martiriului.

Sfânta slujbă a fost săvârșită de un sobor de preoți, sub protia părintelui Tudor Peiu de la Paraclisul Spitalului pentru copii „Grigore Alexandrescu” din București, din care au mai făcut parte părintele prof. univ. dr. David Pestroiu, parohul bisericii; părintele Ion-Viorel Petcu, slujitor la capela Cimitirului Izvorul Nou, precum și preoții pensionari Toader Crâșmariu, Petru Moraru și Marcel Manole, alături de alți slujitori invitați.

După citirea pasajului evanghelic rânduit (Ioan 15, 17-27; 16, 1-2), părintele Tudor Peiu a rostit un cuvânt de învățătură în care a reliefat modelul de credință al Sfântului Mucenic Haralambie, subliniind faptul că mărturisirea lui Dumnezeu trebuie făcută la orice vârstă: „Evanghelia lui Hristos ca mărturisire a Cuvântului lui Dumnezeu se împlinește în orice etapă a vieții noastre, întrucât ne arată ceea ce trebuie să înțelegem, ce trebuie să primim de la oameni și de la Dumnezeu. Această primire nu o vom face niciodată cu rațiune, pentru că aceasta se împotmolește deseori, ci o vom face prin arătare, prin mărturisire și prin credință. În troparul Sfântului Haralambie aflăm că s-a arătat întregii lumi ca stâlp al adevărului la 113 ani. În zilele noastre, un om ajuns la o asemenea vârstă venerabilă este considerat neputincios, care își așteaptă doar moartea. Cu toate acestea, auzind viețile sfinților, ne minunăm și ne întrebăm de unde au avut puterea să meargă spre mucenicie, iar atunci când au fost ridicați spre a fi mucenici, să aibă atât curaj încât să nu se înfricoșeze de orice chin, ci mai degrabă să ceară mai multe cazne, pentru a fi, cum spunea Sfântul Ignatie, asemenea grâului care urma să fie măcinat. Negreșit, a fi stâlp al adevărului, indiferent de vârsta pe care o avem, înseamnă să avem harul lui Dumnezeu. De aceea, numele «Haralambie» exprimă și puterea pe care o dă Dumnezeu, dar și bucuria în Hristos. Nu putem ajunge la această bucurie decât dacă îi avem prieteni pe sfinți”.

De asemenea, vorbind despre exemplul sfinților, părintele predicator a evidențiat comuniunea care există între toți prietenii lui Hristos, prin mijlocirea învățătorilor sau a duhovnicilor lor, spre dobândirea harului mântuitor. „Toți prietenii lui Hristos nu au fost solitari. Oricine se va apropia de un sfânt și îl va simți ca prietenul său, acela nu se va mai simți singur. Ne simțim singuri pentru că sfinții ni se par a fi departe. Atunci când lucrează în viața noastră, ei sunt cei mai apro-piați și ne fac viața cu bucurie. Aceasta este pilda pe care trebuie să o învățăm când participăm la Liturgia închinată unui sfânt, de a lua putere prin părtășia cu sfinții. Ne adunăm în biserică nu ca unul străin de celălalt, ci stăm în fața Sfântului Altar încercând să ne rugăm unul pentru altul, prin mijlocirea sfinților, pentru că nici unul dintre sfinți nu a fost singur. Fiecare dintre ei a avut un învățător, ceea ce noi astăzi numim duhovnic. Dacă cercetăm viețile sfinților, vom putea constata că nici unul nu s-a

sfințit prin sine însuși, într-o relație directă cu Hristos, ci sfințenia a venit numai în măsura ascultării prin duhovnicul său, prin cel care îl în-văța Evanghelia lui Hristos și îl călăuzea. Avem și în viața Sfântului Haralambie, ocrotitorul bolnavilor prin minunile pe care le-a făcut, această pildă, prin îndreptarea și primirea botezului de către fiica împăratului, Galini. Toate acestea par a fi de demult. Au trecut de atunci 2000 de ani, dar din această istorie a lumii învățăm că, atunci când ai harul lui Hristos, vârsta nu contează. Puterea harului face să te trezești de la lipsă la câștig, de la boală la sănătate, care cumpănește neputința trupului și arată sănătatea minții și a inimii. De aceea, exemplul Sfântului Haralambie este pildă de încurajare pentru toți cei care se simt neputincioși și este o chemare pentru ca, rugându-ne cu smerenie și cu evlavie, să depășim neputințele personale și neputințele lumii în care trăim”, a spus părintele Tudor Peiu.

După Sfânta Liturghie a fost oficiată slujba Parastasului, în cadrul căreia au fost pomeniți ctitorii, slujitorii și credincioșii ai parohiei care au adormit în Domnul.

În cuvântul rostit la final, părintele paroh David Pestroiu a mulțumit preoților împreună-slujitori și tuturor celor care s-au implicat în organizarea sărbătorii hramului, amintind, totodată, de faptul că Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie este grabnic ajutor pentru cei aflați în suferință și pentru cei care îl cheamă în ajutor.

La plecare, credincioșii prezenți au primit din partea parohiei pun-gulițe cu anafură și pachete cu colivă și produse alimentare.

ZIARUL **LUMINA**

ziarullumina.ro